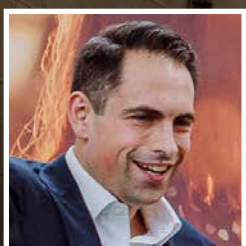

TIJD VOOR ACTIE

**INTERVIEW MET
TOM VAN GRIEKEN**

Pagina 5

**PARKING.BRUSSELS
EN DE MAFFIEUZE
PRAKTIJKEN**

Pagina 13

De sanitaire crisis lijkt nu onder controle te zijn, maar de waakzaamheid mag niet verdwijnen. Twee essentiële vragen rijzen op dit ogenblik: hoe gaan we de post-crisis periode beheren, en vooral hoe gaan we de torenhoge schuldenberg ooit kunnen terugbetalen? In dat opzicht moet men zich ook afvragen welke budgettaire keuzes er gemaakt dienen te worden. Europa blijft ondanks de sanitaire crisis de barmhartige Samaritaan spelen en voelt zich verantwoordelijk voor alle mistoestanden in de wereld en vergeet daarbij het eigen huis op orde te houden. En dit terwijl de betaalbaarheid van de pensioenen voor onze eigen bevolking in de toekomst niet eens gegarandeerd is. De terugbetaling van de staatsschuld zal ongetwijfeld een van de grote socio-economische en politieke vraagstukken zijn van het komende decennium. De toekomst van de volgende generatie zal afhangen van de budgettaire keuzes die gedurende de komende maanden gemaakt zullen worden. Samengevat komt het op één woord neer: verantwoordelijkheid.

Iedereen dient zijn verantwoordelijkheid op te nemen voor zijn daden en zijn keuzes, zowel op individueel als op gemeenschappelijk vlak. Elke burger, elke administratie, elke socio-economische sector, elke minister en elke verkozene. Het antwoord op de te maken keuzes bevindt zich in de noodzaak om de collectieve goederen veilig te stellen. Om geen achteruitgang te boeken met onze samenleving, maar juist te beschermen wat we decennialang hebben opgebouwd. Een collectieve identiteit is daarbij een noodzaak, maar zoals u ongetwijfeld weet, is deze elke dag minder evident. Met het zuiden van het land dat een links en laks beleid verkiest, terwijl het noorden een rechtse en ambitieuze koers varen wilt, is elke vorm van samenhang bijna onmogelijk geworden. We spreken niet meer over twee deelstaten met een eigen beleid, maar over twee fundamenteel verschillende politieke filosofieën die lijnrecht tegenover elkaar staan. Het zuiden kan dat overigens enkel volhouden door de jaarlijkse financiële injectie van grosso modo 10 miljard via onduidelijke transfers.

De Vivaldi-regering lijkt de ernst van deze -18 maanden durende- crisis niet te willen inzien. Deze crisis heeft juist een aantal breuklijnen in onze democratie zichtbaarder dan ooit gemaakt. Zo zijn er de allochtone gemeenschappen in de steden die lak hadden aan alle (sanitaire) maatregelen, opgelegd door het land waarin ze leven en tegelijk ook wantrouwen. Daarnaast is 'globalisme' nogmaals ontkracht: grenzen hebben wel degelijk een bruikbare functie. Ook de brede linkse en 'progressieve' coalitie veroorzaakte evenveel chaos als de crisis zelf door de gebrekkige communicatie en de systematische infantilisering van de bevolking.

Wat wilt het Vlaams Belang dan? Meer verantwoordelijkheid vanwege de burgers en de overheid zodat onze normen, waarden en wetten door iedereen nageleefd worden. Het moet gedaan zijn met volwassen burgers te bejegenen als onverantwoordelijke kinderen die niet kunnen instaan voor hun eigen daden. De regering heeft grandioos gefaald in de aanpak van de crisis, heeft tijd gekocht dankzij een grote vaccinatiebereidheid bij een groot deel van de bevolking, maar moet beseffen dat een goed beheer van post-crisis van vitaal belang is. Het Vlaams Belang blijft op de bres staan voor u: vandaag, morgen en wanneer de absurditeit opnieuw de bovenhand neemt op het gezond verstand!

Bob De Brabandere

Senator en voorzitter Vlaams Belang Brussel

BRUSSELS ERFGOEDEVENEMENT TE MANNELIJK

Sinds 1989 organiseert de Brusselse overheid jaarlijks een evenement ter promotie van het erfgoed, beter gekend als de Open Monumentendagen/Journées du Patrimoine. Daar komt door Brussels Staatssecretaris Pascal Smet (One.Brussels-Vooruit) verandering in. Voortaan zal het evenement 'Heritage Days' heten. Dat is voor het Vlaams Belang Brussel niet enkel absurd, maar vooral een zoveelste bewijs van de moraliserende bedoelingen die de Brusselse regering heeft.

Staatssecretaris voor Stedenbouw en Erfgoed, Pascal Smet (One.Brussels-Vooruit) en de administratie Urban blijken vooral een probleem te hebben met het Franse woord 'patrimoine', dat een mannelijke connotatie zou inhouden. Voor hen is dat woord "oubolig" omdat het verwijst naar "de bezittingen die van de vader worden geërfd en aan de kinderen overgedragen, soms alleen zonen". Dit is vergezocht en totaal irrelevant voor de Brusselaars die kennis wensen te maken met het erfgoed in hun stad. Men probeert op die manier de indruk te scheppen dat we in een vrouwonvriendelijke stad wonen, waar elk aspect uit het verleden ter discussie moet komen en getoetst dient te worden aan de 'huidige' moraal. Deze wordt uiteraard ingevuld door de regering en de activistische achterban die niets liever doet dan afrekenen met ons collectief verleden, inclusief de taal.

Brusselaars zijn geen vragende partij om zulke pseudoproblemen aan te kaarten. Wat hen wakker houdt, zijn de structurele problemen waarmee het Gewest al jaren te maken heeft: het economisch verval, de leefbaarheid, de criminaliteit, de onveiligheid, enzovoort. Wat Pascal Smet hier aantoon, is dat activistische organisaties op hem mogen rekenen en bijgevolg invloed kunnen uitoefenen op het beleid. Dat is een gevaarlijk precedent. Pascal Smet speelt hier het vuil spelletje van de woke-activisten: van elk aspect uit de samenleving een probleem over sociale ongerechtigheden of racisme maken.

"Het is precies of de problemen ter plaatse uitgevonden worden om ze nadien snel op te lossen en zo het beeld te scheppen dat men actie onderneemt."

Het is precies of de problemen ter plaatse uitgevonden worden om ze nadien snel op te lossen en zo het beeld te scheppen dat men actie onderneemt. Totaal irrelevant en vooral belachelijk.

Tot slot betreurt het Vlaams Belang Brussel een zoveelste blamage van de officiële talen van het Gewest. Tegenwoordig kan er geen project of evenement meer het licht zien zonder dat er daar een Engelstalige naam aan gegeven wordt. Men schept het beeld dat alles wat Engelstalig is, per definitie

modern en vooruitstrevend is, terwijl er in dit geval geen jota vooruitgang is geboekt. In tegendeel: de tweetaligheid van de openbare dienst in Brussel bereikt jaar na jaar een dieptepunt. Daar zou ook eens aandacht naar mogen gaan!

GEZIEN IN BRUSSEL

Sinds midden augustus is het Raadsplein in Anderlecht 's nachts in duisternis gehuld doordat stads- of drugsbendes de elektriciteitstoevoer naar de verlichtingspalen afsnijden. Zij beheersen letterlijk de openbare ruimte, onder het raam van de burgemeester. Oppakken en opsluiten is de enige oplossing voor het Vlaams Belang.

Een groep van 250 illegalen bezet sinds donderdag 19 augustus het oude KBC-complex in Molenbeek. Ze eisen om geregulariseerd te worden. We mogen NOOIT toegeven aan dit soort chantage. Verder moet er een einde gemaakt worden aan de zelfverklaarde 'neutrale zones' waar reeds uitgewezen illegalen alsnog een verblijfsvergunning kunnen aanvragen. Wie geen verblijfsvergunning heeft, moet het land uit. PUNT.

Op het Schumanplein in Brussel, in het hartje van de Europese wijk, hebben ongeveer 500 Afghanen en sympathisanten betoogd op 18 augustus. Er klonk vooral veel frustratie, angst en onbegrip omdat de taliban de macht hebben overgenomen in Afghanistan. Voor het Vlaams Belang moet het duidelijk zijn: STOP met het importeren van buitenlandse conflicten!

Delphine Houba, Brussels PS-schepen voor Cultuur en Toerisme, wil museumbezoeken op voorschrift lanceren. «Het is aangetoond dat kunst goed kan zijn voor de mentale en fysieke gezondheid», zegt ze in L'Echo. Het Vlaams Belang vraagt zich af of er ook aan de mentale gezondheid van de belastingbetaler wordt gedacht? Die staat machteloos te kijken hoe de PS het Brussels Gewest richting het faillissement duwt...

TOM VAN GRIEKEN

Het succesverhaal van uw voorzitterschap is genoegzaam bekend. Initieel werd u een kindsoldaat genoemd en momenteel geeft u leiding aan de partij die uit elke peiling als grootste tevoorschijn komt. Hoe blikt u zelf terug op deze periode?

In de eerste plaats: dankbaar. Ik ben dankbaar dat ik destijds het vertrouwen heb gekregen van de leden van onze partij om het roer in die moeilijke periode te mogen overnemen. Maar ook dankbaar voor de jaren die er op volgden: met vallen en opstaan hebben we allemaal samen het Vlaams Belang weer op de kaart gezet. Vandaag is het Vlaams Belang de grootste partij van Vlaanderen. Dat geeft ons ook een grote verantwoordelijkheid: de mensen kijken naar ons om een toekomstpad uit te stippelen waarbij we de zaken op orde zetten.

Waarvoor wij staan is daarbij nog steeds duidelijk. Voor onze mensen, tegen massamigratie. Voor onze markt, tegen globalisering. Voor Vlaanderen met Brussel, tegen België.

We staan aan het begin van het nieuwe parlementaire jaar. Hoe bekijkt u het voorbije? Hoe evalueert u het parcours van Alexander De Croo en Jan Jambon?

“Alexander De Croo was eerste minister, maar niet de eerste minister van de Vlamingen.”

Het voorbije jaar was uiteraard een speciaal jaar: de schaduw van corona viel over zowat alles heen. Maar wat niet zo uitzonderlijk was, was het feit dat dit land nog steeds niet werkt. En dat werd uitgebreid gedemonstreerd. Alexander De Croo was eerste minister, maar niet de eerste minister van de Vlamingen.

Hij was meer bezig met het blussen van allerhande brandjes in zijn eigen Vivaldi-regering, die op

“Door de coronacrisis horen we weinig tot niets meer over de massale migratie richting Europa.”

verschillende sleutelmomenten bewees met spug en paktouw aan elkaar te hangen, dan met het voeren van beleid. De crisis werd op die manier amper gemanaged, laat staan aangepakt.

Het hoofd van de Vlaamse regering, die ook het beleid van de Vlaamse Gemeenschap uitstippelt dat ook in Brussel van toepassing is, Jan Jambon, maakte langs zijn kant zijn geuzennaam 'Sterke Jan' helemaal niet waar, integendeel zelfs. Keer op keer ging hij met grote woorden richting Overlegcomité, om nadien beteuterd het tegenovergestelde te moeten verdedigen. Onbegrijpelijk voor een minister-president van de grootste regio van dit land. Wat zou ik dat graag anders zien! En over het beleid van de regering Vervoort die in het hoofdstedelijke gebied Brussel van conflict naar conflict sukkelt, zal ik maar zwijgen zeker?

Welke zijn de prioriteiten van het Vlaams Belang het komende parlementaire jaar? Waar gaat u zich op focussen?

Om met de deur in huis te vallen: door de coronacrisis horen we weinig tot niets meer over de massale migratie richting Europa. Men zou daardoor kunnen geloven dat die voorbij is, maar niets is minder waar. Op het eiland Lampedusa alleen al kwamen er al duizenden gelukzoekers uit Afrika aan. En die blijven komen. Terwijl men zich daar in het Verenigd Koninkrijk op voorbereidt en de migratieregels aanscherpt, blijft het hier angstvallig stil. Staatssecretaris voor asiel en migratie Sammy 'makke' Mahdi laat zich onder druk van zijn eigen coalitiepartners intussen zelfs chanteren door hongerstakers en zet zo de poort voor verder asielmisbruik wagenwijd open. Het Vlaams Belang zal zich daar blijven tegen verzetten.

Naast het migratievraagstuk, zal onze partij zich natuurlijk ook over tal van andere dossiers buigen. Recent kwam nog aan het licht dat elektriciteit de helft duurder zou worden en gas zelfs tot drie keer duurder. In een land waar we al de hoogste belastingen van de hele wereld betalen, zadelt men de mensen dan ook nog eens op met een torenhoge energiefactuur. Het is op zulke dossiers dat het Vlaams Belang in de parlementen de stem van de gewone man en vrouw moet zijn en blijven.

Daarnaast is er nog een groot thema dat wij als vrijheidspartij absoluut niet uit de weg kunnen

gaan: de vrijheid van meningsuiting die constant onder vuur ligt.

Leg uit?

Grote multinationals gaan meer en meer bepalen wat wij wel en niet mogen zeggen. Vooral sociale mediabedrijven, die vandaag een zeer belangrijke rol in ons dagelijks leven hebben, spelen daar een vuil spel in. Neem nu de hele zaak rond Zwarte Piet: plots werden mensen door facebook gestraft omdat ze een foto van een eeuwenoud traditioneel feest online gooiden. Want volgens Facebook is dat racisme. Maar is het wel aan Facebook om dat te bepalen? Ik vind van niet. Het is aan de wetgevende macht om over onze vrijheid van meningsuiting te waken en dat overal. Wat vrij kan gezegd worden op straat, moet ook vrij kunnen gezegd worden op sociale media. Wij moeten bepalen waar die grens ligt en niet een Amerikaanse multinational.

Het Vlaams Belang organiseerde de voorbije maanden gewaardeerde studiedagen over materies die zogenaamd niet tot onze klassieke thema's behoren, zoals onderwijs en cultuur. Staan er nog studiedagen op het programma?

Onze tegenstanders verwijten ons maar al te graag dat we een éénthemapartij zouden zijn. Ik moet daar altijd wat om lachen. Dat het Vlaams Belang vooral opvalt rond het thema migratie is natuurlijk niet zo verbazingwekkend: met uitzondering van de N-VA, die wat op twee benen huppelt, gedragen alle partijen zich als lakeien van de open grenzenlobby. Dat wij daar als rechts-nationalistische partij tegenin gaan, is nogal wieses.

Dat wil echter niet zeggen dat dat het enige is wat wij doen. Wie een verkiezingsprogramma van het Vlaams Belang ter hand neemt, kan met eigen ogen zien dat wij over alles een duidelijk standpunt hebben. In alle parlementen zitten specialisten die zich samen met onze parlementsleden over alle thema's bekommeren. Aangezien wij in tegenstelling tot de andere partijen in de reguliere media weinig tot geen kansen krijgen om onze standpunten uit de doeken te doen, namen we dan maar zelf het initiatief om rond die diverse thema's studiedagen te organiseren. En dat gaan we blijven doen, tot aan de verkiezingen van

2024. Dit jaar komen er dan ook nog heel wat uiteenlopende studiedagen aan: over defensie, maar bijvoorbeeld ook over de situatie in onze hoofdstad Brussel. Eén ding is zeker: we zullen niet stilzitten.

In Frankrijk voerde men een coronapas in. Mensen moeten dat voorleggen om op café te gaan, naar het theater,... In Brussel wil men het zelfde doen.

Nu iedereen de kans heeft gekregen om zich te laten vaccineren, is het méér dan tijd om terug te keren naar de normaliteit. Vaccinatie is overigens een vrije keuze. Wie wil gevaccineerd

bestuurt hij met de socialisten. Daarnaast denk ik, in alle bescheidenheid, dat je als voorzitter van de partij jezelf moet overstijgen. Als voorzitter van het Vlaams Belang, vertegenwoordig ik alle Vlaams Belangers. Ik denk dat de voorzitter van de N-VA op dezelfde wijze alle N-VA'ers vertegenwoordigt. En een groot deel van die N-VA'ers staat wel open voor een samenwerking met het Vlaams Belang.

In 2024 gaan wij doen wat we goed doen: campagne voeren en de mensen overtuigen van het feit dat een ander Vlaanderen mogelijk is. Het is aan de Vlamingen om dan te oordelen of ze met ons willen meestappen in dat verhaal. Als ze dat

“AAN EEN PASJES- MAATSCHAPPIJ DOEN WIJ NIET MEE.”

worden, kan gevaccineerd worden. Vaccins moeten voorkomen dat men ernstig ziek wordt. Wat is dan eigenlijk nog het probleem? Aan een pasjesmaatschappij waar iedereen altijd en overal een bewijs moet voorleggen doen wij niet mee. Gaan we wachten tot er geen enkele besmetting meer is? Dan kunnen we van de lockdown een jaarlijkse gewoonte maken. We gaan niet zonder, maar met deze ziekte moeten gaan leven. Met de nadruk op dat laatste: leven. Tegen het invoeren van pasjeswetten in Brussel dat dan dreigt uit te waaien naar de rest van Vlaanderen zullen wij ons stevig verzetten.

U heeft al vaker duidelijk gemaakt dat 2024 een cruciaal jaar wordt. Is dat nog steeds zo, nu N-VA-voorzitter Bart De Wever al meermaals aangekondigd heeft de deur voor samenwerking met ons gesloten te houden?

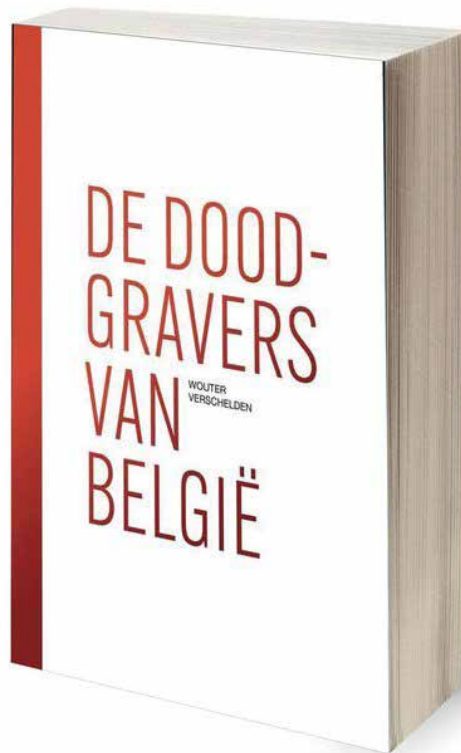
Bart De Wever blaast wel vaker warm en koud tegelijk. “Nooit met de socialisten”, zei hij destijds als burgemeester van Antwerpen. En kijk, vandaag

overtuigend doen, dan ben ik bereid om namens het Vlaams Belang mijn verantwoordelijkheid te nemen. Ik stel daarbij geen exclusieven. Het enige dat ik wil bereiken, is een beleid waarbij onze mensen opnieuw op de eerste plaats komen. Op welke manier dan ook.

Hebt u nog een boodschap voor de lezers?

Ik zal eindigen waarmee ik begonnen ben: bedankt aan iedereen die onze partij heeft gesteund. Van het delen van een bericht op sociale media, over het ophangen van een affiche tot het bezoeken van geïnteresseerden en het houden van marktacties; al die zaken dragen bij tot het succes van onze partij. Samen maken we het Vlaams Belang groot, om nadien Vlaanderen weer groot te maken.

En ik zal het voor één keer in het Engels zeggen: “you ain’t seen nothing yet”. Jullie hebben nog niets gezien. Het Vlaams Belang zal ook het komende jaar alles uit de kast halen om onze boodschap van hoop overal in Vlaanderen te verspreiden!

De Doodgravers van België ***Wouter Verschelden***

Wie wil weten hoe dit land bestuurd wordt, hoe regeringen in dit land gevormd worden en waarom een regeringsvorming zo lang kan duren, moet dit boek lezen. Politiek journalist Wouter Verschelden reconstrueert op treffende wijze de aanslepende regeringsvorming van 2019-2020 die uitmondde in het in het zadel hijsen van Alexander De Croo als premier.

Wie het boek leest, stelt vast dat intriges, chantage, verraad, geheime achterkamerdeals en onverwachte plotwendingen niet alleen de ingrediënten van een spannende hollywoodserie zijn, maar ook die van de Belgische politiek.

Hallucinant is bijvoorbeeld de passage waarin Alexander De Croo aan zijn partijvoorzitter, Gwendolyn Rutten, toegeeft "mogelijk chanteerbaar" te zijn. De reden? De Croo zou berichtjes verstuurd hebben naar een Italiaanse pornostar met wie hij een afspraakje probeerde te regelen.

Maar misschien belangrijker is dat uit het boek blijkt dat zowel De Wever (N-VA) als Magnette (PS) het eens zijn dat België op de schop moet. De Wever zou daarbij laten vallen hebben dat *"de gemeenschappen verderzetten misschien toch weinig zin"* zou hebben. Met andere woorden: De Wever gaat voor een deel mee in de gedachtengang van Magnette, waarbij hij de Vlaamse Brusselaars eigenlijk in de steek zou laten. Iets wat voor het Vlaams Belang uiteraard geen optie is.

Voor wie wil weten hoe cynisch de Belgische politiek en de traditionele partijen, inclusief de N-VA, zijn, is dit verplichte leetuur.

Taal: Nederlands
Bindwijze: Paperback
Druk: 1

Verschijningsdatum: juni 2021
EAN: 9789464364910

NO-GO-ZONES VOOR DE POLITIE ZIJN NO-GO-ZONES VOOR BURGERS

De beelden bekijken: een agente ligt op de grond met stuiptrekkingen nadat ze met een autokrik een slag op het hoofd kreeg. Niemand blijft er onbewogen bij: politieagenten zijn ook mensen, met ouders, partners, broers, zussen en kinderen. Het overgrote deel van de politieagenten kiest voor de job uit engagement en om iets goed te doen voor de samenleving. Zeker agenten die ervoor kiezen om in moeilijke regio's zoals Molenbeek aan de slag te gaan, verdienen dan ook ons respect.

Dat respect is al te lang zoek. Recente beelden uit de Gentse Overpoortstraat en de Gentsesteeweg te Sint-Jans-Molenbeek zijn slechts het topje van de ijsberg.

Die gewelddaden tegen politieagenten zijn door omstaanders gefilmd en kwamen via sociale media aan het licht. Het overgrote deel van gewelddaden die politieagenten dagelijks ondergaan blijft ondergesneeuwd.

Mario Thys, voorzitter van de Brusselse politievakbond NSPV, spreekt op twitter van meer dan 12.000 feiten van geweld tegen politie

in 2020. Dat komt neer op een gemiddelde van 33 gewelddaden per dag. Duizelingwekkende cijfers. Thys vraagt zich dan ook cynisch maar terecht af of geweld tegen de politie "het nieuwe normaal" is. Wie de cijfers bekijkt, zou haast geloven van wel.

Maar niet enkel politieagenten zijn hier slachtoffer van. Ook tal van brandweerlieden en ambulanciers kunnen intussen boeken vullen met wat hen overkomen is, onder andere in Brussel.

De overheid moeten nu ingrijpen want het is meer dan 'vijf over twaalf'. Als bepaalde wijken no-go-zones zijn voor de politie dan zijn ze dat zeker voor burgers. Politici moeten beseffen dat het soms nodig is om politieel op te treden. Ook en zeker als de eigen achterban ervoor zorgt dat hun eigen gemeenten onleefbaar worden.

De politie is op dat vlak een belangrijke strategische partner van de overheid én van de bevolking. De 'geitenwollensokken'-aanpak heeft al vaak gefaald. Tijd dus dat het geweldsmonopolie terugkeert naar wie het toebehoort: onze agenten.

HERAANLEG RING: "BRUSSEL IS GEEN EILAND"

De regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaf onlangs een negatief advies over de Vlaamse plannen voor de heraanleg van de Ring rond de hoofdstad. "Elke Van den Brandt (Groen) wil als mobiliteitsminister dat Brussel als gelijkwaardige partner aan tafel zit", zegt fractievoorzitter in het Brussels Parlement Dominiek Lootens-Stael, "maar voor een goede samenwerking moet de Brusselse regering afwappen van haar eigen eilandmentaliteit."

Het negatief advies over de heraanleg en herinrichting van de belangrijke verkeersader rond de hoofdstad deed heel wat wenkbrauwen fronsen. Het belangrijkste argument tegen de plannen van de Vlaamse overheid is de stelling dat de Ring cruciale infrastructuur voor Brussel is. De regering betreurt dat het Brussels Gewest niet nog meer betrokken is geweest als speler op hetzelfde niveau als het Vlaams Gewest. Maar Van den Brandt is vooral gekant tegen een capaciteitsverhoging die gepaard gaat met een plaatselijke verbreding van de Ring.

"GOEDE SAMENWERKING IS NODIG VOOR BRUSSEL, MAAR MEN MOET WEL ERNSTIG BLIJVEN"

Van den Brandt doet het voorkomen alsof het verkeer op Ring rond Brussel enkel met Brussel

te maken heeft maar de verkeersas overstijgt het regionale niveau. Het is de belangrijkste verbinding tussen het oosten en het westen van Vlaanderen. De reactie is daarom ongeloofwaardig. De Brusselse regering pleit voor een goede samenwerking, maar zet via haar plannen voor een stadstol wel het mes op de Vlaamse keel. Dat is geen ernstige politiek, dit Brussels éénrichtingsverkeer en doet de nodige samenwerking tussen Vlaanderen en het tweetalig hoofdstedelijk gebied geen goed.

Dit dossier maakt opnieuw duidelijk dat Brussel ingebed zit in de Vlaamse ruimte, en op het vlak van economie en infrastructuur volledig afhankelijk is van de rest van Vlaanderen. Het Vlaams Belang pleit voor een permanent overleg op het vlak van verkeersdossiers. "Zo zijn er ook heel wat knelpunten op te lossen wat betreft de Brusselse Lage Emissie Zone en de toegang via de E40 tot Brussel. Maar voor een constructieve sfeer zou het verlaten van de éézijdige aanpak van de Brusselse stadstol toch een voorwaarde moeten zijn", besluit Lootens-Stael. "Wie pleit voor een evenwaardig partnerschap tussen Vlaanderen en Brussel moet beseffen dat de bal daarvoor in het Brusselse kamp ligt en moet de eilandmentaliteit achter zich laten."

BOERKINI IN BRUSSELS ZWEMBAD: "HIER GEEN VROUWENONDERDRUKING"

Op 9 juli 2021 bezocht Dominiek Lootens-Stael, fractievoorzitter van het Vlaams Belang in het Brussels Parlement, het tijdelijk openluchtzwembad "Flow" in Anderlecht. In tegenstelling tot de andere gewone Brusselse zwembaden, wagen de initiatiefnemers zich op een gevaarlijk pad door boerkini's toe te laten. Het Vlaams Belang is daar niet over te spreken.

Precedenten zijn alleszins voorhanden. In december nog verboden zowel de rechtbank van eerste aanleg als het hof van beroep te Antwerpen zogenaamde boerkini's in de stedelijke zwembaden aldaar, en dit om redenen van hygiëne en goede orde in de zwembaden. Maar niet enkel de hygiëne en de rust in de zwembaden worden door de aanwezigheid van boerkini's bedreigd. De boerkini aanvaarden is zich neerleggen bij de sharia, het geheel van islamitische wetten. En er bestaan voor de vrouw weinig ergere zaken dan onder die sharia te moeten leven.

Om dit project mogelijk te maken voorzag de Vlaamse regering zomaar eventjes een bedrag van 140.000 euro. Bevoegd Vlaams minister voor Brussel Benjamin Dalle (CD&V) stelt dat "het ons dichterbij elkaar brengt". Maar door geslachtsgecheiden zwemmen te organiseren in een publiek zwembad wordt juist het omgekeerde signaal gegeven. Het is toch al te gek dat een regering die steeds de mond heeft van de strijd tegen 'discriminatie' nu deze discriminatie toelaat en dan nog wel in een met publieke middelen gefinancierd zwembad. Het is bovendien wel cynisch dat het

uitgerekend progressief Vlaanderen is dat dit segregatiezwemmen verdedigt.

Zoals te verwachten kwam er uit politieke hoek niet enkel protest tegen het initiatief in Anderlecht. In de hoop op gewin van allochtone stemmen, maaien sommige kortzichtige politici met plezier elk principe en elk respect voor vrouwenrechten van tafel. Zo meende Kamerlid Kristof Calvo (Groen) in een twitterbericht bijvoorbeeld dat het initiatief "applaus verdient in plaats van een hetze." Het verbaast telkens weer hoe kruiperig en ruggengraatloos deze politiek-correcte creaturen zijn. "Ze zijn voor dierenrechten, maar over onverdoofd slachten hoor je ze niet. En ze zijn voor vrouwenrechten, maar gaan nu zelfs al applaudiseren voor vrouwenonderdrukking", vindt Dominiek Lootens-Stael. Dat zei hij ook tijdens de interpellatie van de minister-president Rudi Vervoort in het Brussels Parlement: "U financiert met overheidsgeld een zwembad dat actief segregatie organiseert, terwijl uw regering in dit parlement wekelijks komt spreken over inclusie. Dat is hypocriet!"

Bij het Vlaams Belang zijn er alvast geen tegenstrijdigheden. We laten er inderdaad geen enkele onduidelijkheid over bestaan dat boerkini's niet thuishoren in zwembaden, in zwembadstranden! De islam is, meer dan een religie, een ideologie die onze vrije samenleving wil vervangen door een samenleving gebaseerd op de sharia. Er mag dus geen sprake zijn van toegevingen aan de islam in onze publieke cultuur, ook als het gaat over boerkini's of gescheiden zwemuurtjes.

"DE BOERKINI MOET VERBODEN WORDEN OMWILLE VAN VEILIGHEIDS- EN HYGIËNEREDENEN, EN VOORAL OMDAT HET NIET THUISHOORT IN ONZE SAMENLEVING"

DOMINIEK LOOTENS-STAEL
FRACTIELEIDER
BRUSSELS PARLEMENT

PARKING.BRUSSELS: WANNEER DE OVERHEID HANDELT ZOALS DE MAFFIA

Net als voor vele andere sectoren was 2020 ook voor het Brussels Gewestelijk parkeeragentschap Parking.brussels een ongewoon jaar. We werden allen gedwongen onze verplaatsingen te beperken tot het strikte minimum, waardoor vele auto's feitelijk geparkeerd bleven. Vreemd genoeg was 2020 het drukste jaar ooit voor het parkeeragentschap sinds haar oprichting in 2014. Het Vlaams Belang geeft duiding.

RECORDOMZET IN VOLLE CORONACRISIS?

In het laatste rapport van parking.brussels staat te lezen dat de omzet van het agentschap aanzienlijk steeg in 2020, vergeleken met het jaar voordien. In 2019 bedroeg de omzet € 28 624 757,41. In 2020 was dat € 42 751 758,50 of **een stijging van 49,4%**. De verklaring hiervoor moet volgens het agentschap gezocht worden in de toetreding van twee extra gemeenten, de ontwikkeling van de parkeercontrole door scanvoertuigen, maar ook een strengere opvolging van de inning van de retributies d.m.v. deurwaarders. Een nogal verwarrende situatie gezien de Coronacrisis ons gedwongen heeft om in het voorjaar van 2020 thuis te blijven, en dit terwijl het parkeren uitzonderlijk gratis was.

SCANCAR VERVANGT PARKEERWACHTER

Sinds eind 2019 zet parking.brussels zogenoemde 'scancars' in om de parkeercontroles uit te voeren, in plaats van een parkeerwachter rond te sturen. Voor het agentschap is dit voordelig: een computer in de wagen stuurt de ingelezen nummerplaten door, die vervolgens vergeleken worden met de ontvangen parkeergelden. Doordat u bij het afrekenen van de parkeertoelage uw nummerplaat moest ingeven, weet de computer ogenblikkelijk wie er niet betaald heeft. Kostenefficiënt, sneller en veiliger voor het agentschap. **Voor de burger is het verhaal minder rooskleurig.** Vooreerst is er geen menselijke controle meer, waardoor een computerfout meteen leidt tot onterechte boetes. Vervolgens ontvangt u pas na zeven dagen uw parkeerboete: indien u zonder kwade bedoelingen verkeerd geparkeerd stond, dan bestaat er een mogelijkheid dat u ook zeven boetes ontvangt. Tot slot, indien u een boete wenst te betwisten, dan ontvangt u geen antwoord van de administratie. Het agentschap geeft zelf toe slechts 65% van de oproepen te beantwoorden (in januari 2021). In augustus 2020 was dat amper 14%!

DE AUTOMOBILIST, DE NIEUWE MELKKOE

Duizenden automobilisten gaven reeds aan een geschil geopend te hebben met het agentschap. De implementatie van de software in de scancars

«Duizenden automobilisten gaven reeds aan een geschil geopend te hebben met het agentschap.»

verliep in 2020 nogal moeizaam, hetgeen voor de annulatie van 57 904 parkeerboetes zorgde, gelukkig nog voor ze daadwerkelijk verstuurd werden. Maar daarnaast zijn er ook de onterechte boetes die wel verstuurd worden. Deze zijn vaak in het Frans opgesteld, ook wanneer men als Nederlandstalige is ingeschreven bij het gemeentebestuur. Een onterechte boete betwisten kan volgens parking.brussels zeer gemakkelijk. In de praktijk worden vele automobilisten geconfronteerd met maffieuze praktijken, zoals dit voorval uit Sint-Agatha-Berchem:

- 11/08/2020: onterechte vaststelling van een foutief geparkeerd voertuig. De persoon krijgt geen brief toegestuurd.
- 02/09/2020: rappel om €25 te betalen, briefwisseling in het Frans. Onmiddellijke betwisting zonder daaropvolgende reactie.
- 23/09/2020: tweede aanmaning om €40 te betalen. De persoon betaalt €25, dat nadien teruggestort zou worden.
- 26/11/2020: gerechtsdeurwaarder vraagt in het Frans om €15 te betalen + €11,5 kosten.
- 15/01/2021: brief wordt gestuurd naar het agentschap, klachtendienst deelt mee dat het surplus gevraagd door de gerechtsdeurwaarder terugbetaald zal worden.
- 18/01/2021: schepen van Mobiliteit uit Sint-Agatha-Berchem wordt geïnterpelleerd, deze zal parking.brussels aanschrijven.
- Eind juni 2021: niets ontvangen van het agentschap, de persoon schakelt een advocaat in om het agentschap in gebreke te stellen en €153,04 te betalen.

Conclusie: de persoon ontving het geld van de verzekering, en niet van parking.brussels, dat nooit inging op de feiten en geen bewijzen kon voorleggen van de inbreuk.

PROBLEEMGEMEENTEN ONTWIJKEN?

Het voorval van de persoon hierboven klopt dan ook volledig met de spectaculaire omzetsijging van het parkeeragentschap. Het Vlaams Belang analyseerde het rapport van 2020 en stelde vast dat **niet elke gemeente op dezelfde manier behandeld** werd. In 2020 vonden er in Sint-Jans-Molenbeek 14,50% minder controles plaats dan het jaar ervoor, in Anderlecht 5,90% minder en in Vorst 18,11% minder. Wanneer we naar gemeentes waar nog autochtonen wonen kijken, dan zijn er hallucinante stijgingen inzake controles vast te stellen: Sint-Agatha-Berchem (+25,11%), Jette (+89%), Evere (+88%), Elsene (+49%), etc. Er zijn met andere woorden sterke vermoedens dat het agentschap doelgericht gaat controleren in gemeentes waar ze weet dat inwoners zullen betalen: niet per toeval de gemeentes waar (nog) autochtonen wonen.

Voor het Vlaams Belang moet het gedaan zijn met deze maffieuze praktijken, die de automobilist herleiden tot een melkkoe. Deze wordt jaarlijks al meer dan genoeg belast om te mogen rijden, moet bovendien de Ecolo-Groene fietshysterie verdragen, en mag daar nu een schepje bovenop doen met doelgerichte afpersing door het parkeeragentschap. **Het Vlaams Belang zal deze maand de bevoegde minister hierover interpellieren in het Brussels Parlement, zodat de rechten van onze mensen beschermd blijven.**

VUILIGHEID BEU?

ZEG STOP!

TREK MEE AAN DE **ALARMBEL OP**
www.vlaamsbelangbrussel.be/netheid

VUILIGHEID MELDEN?
SCAN MIJ